25/02/2022

Η Ορθόδοξη Ιεραποστολή ως μαρτυρία και παρουσία της Εκκλησίας

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Του Σεβ. Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε και Αγκόλας κ. Σεραφείμ

Το έργο της Ιεραποστολής συνδέεται με τη ζωή της πρώτης Εκκλησίας. Στην πραγματικότητα είναι το άγιο έργο του Ευαγγελισμού των Εθνών που άρχισε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός με τη θεία διδασκαλία του και τη Σταυρική του Θυσία και γενικά με το όλο απολυτρωτικό του έργο. Αυτό το άγιο έργο της Ιεραποστολής συνέχισαν οι Απόστολοι και Μαθητές του Χριστού, υπακούοντας στην εντολή του κατά την ημέρα της Αναλήψεως του εις τους ουρανούς «Πορευθέντες ούν, μαθητεύσατε πάντα τα Έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην υμίν, και ιδού, εγώ μεθ’ ημών ειμί πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος, αμήν» (Ματθαίου 28, 19 – 20).

Οι άγιοι Απόστολοι κινήθηκαν σε όλα τα γνωστά μήκη και πλάτη της Οικουμένης για την υπόθεση του Ευαγγελίου, αφήνοντας γονείς, συγγενείς και φίλους, πατρίδα και εργασία, για να συμβάλουν στη εν Χριστώ σωτηρία των συνανθρώπων τους.

Κατάφεραν με την αγάπη τους και την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος να δημιουργήσουν και να οργανώσουν την τοπική Εκκλησία στο τότε γνωστό κόσμο. Το επιστέγασμα της Ιεραποστολής τους ήταν μάλιστα ο μαρτυρικός τους θάνατος, η θυσία της ίδιας τους της ζωής. Αυτό ακριβώς συνέβη και με τον πρώτον Επίσκοπο της Αλεξανδρινής Εκκλησίας το 62 μ. Χ., τον Απόστολο και Ευαγγελιστή Μάρκο. Το άγιο έργο των Αποστόλων συνέχισαν επάξια οι διάδοχοι των Αποστόλων και οι κατά τόπο συνεργάτες τους κληρικοί.

Από τον πρώτο αιώνα μέχρι σήμερα πολλές οι μορφές της Αλεξανδρινής Εκκλησίας που δραστηριοποιήθηκαν στον χώρο της Ιεραποστολής. Ανάμεσα τους ο Μέγας Αθανάσιος, ο άγιος Κύριλλος, ο άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων, η Αγία Αικατερίνη η Μεγαλομάρτυς, ο άγιος Μελέτιος ο Πηγάς και στη σύγχρονη εποχή οι μακαριστοί Πατριάρχες Μελέτιος Μεταξάκης, Χριστόφορος, Νικόλαος, Παρθένιος και Πέτρος, και φυσικά ο θαυματουργός άγιος Επίσκοπος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας Νεκτάριος Πενταπόλεως. Μεγάλες μορφές της σύγχρονης Ιεραποστολής στο χώρο της Αφρικανικής Ηπείρου, όπου έχουμε την εκκλησιαστική δικαιοδοσία του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής είναι οι μακαριστοί Ιεραπόστολοι Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος, Χαρίτων Πνευματικάκης, Κοσμάς Ασλανίδης και μαμά Σταυρίτσα Ζαχαρίου. Ανάμεσα στους κληρικούς ο Εθνάρχης Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος Γ’ και ο Μακαριώτατος Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Αλβανίας Αναστάσιος και τόσοι άλλοι που ο Θεός γνωρίζει.

Μαρτυρία και δράση της Ορθόδοξης Ιεραποστολής

Σήμερα το Ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας μας συνεχίζεται επάξια στο χώρο της Αφρικής από άξιους εργάτες του Ευαγγελίου με επικεφαλής τον Μακαριώτατον Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρον Β’, τον Προκαθήμενο της Ορθοδοξίας εις την Αφρικανική Ήπειρον, τους συνεργάτες του Μητροπολίτες και Επισκόπους του Αλεξανδρινού Θρόνου και τους υπόλοιπους κληρικούς και λαϊκούς. Περισσότεροι από χίλιοι πνευματικοί στρατιώτες του Χριστού, κληρικοί και λαϊκοί κατηχητές, δίνουν καθημερινά τη μάχη του Χριστού στη πρώτη γραμμή της Ιεραποστολής στην Αφρικανική Ήπειρο για να φτάσει το μήνυμα του Ευαγγελίου παντού. Πολλές όμως περισσότερες χιλιάδες Ορθόδοξοι χριστιανοί στην Ελλάδα και στην Κύπρο και ΗΠΑ και αλλού αγωνιούν, προσεύχονται και συμπαρίστανται στο άγιο έργο της Ιεραποστολής, ως να είναι κι αυτοί με τους πρώτους στη πρώτη γραμμή της Ιεραποστολής. Όπως τονίζει ο Αλεξανδρινός Προκαθήμενος κ. Θεόδωρος «το Ιεραποστολικό έργο της Αλεξανδρινής Εκκλησίας με τη πολύτιμη συμπαράσταση χιλιάδων αδελφών μας αναπτύσσεται καθημερινά. Η προσφορά αγάπης μετατρέπεται σε αναγκαία είδη χιλιάδων τόνων, σε σχολεία και ιατρεία, σε ιερούς ναούς και πηγάδια διά να

βιώνεται καθημερινά το νόημα της Αναστάσεως του Κυρίου. Χιλιάδες μέλη των Ιεραποστολικών κλιμακίων του Πατριαρχείου μας, κληρικοί και λαϊκοί, μοχθούν και προσφέρουν εαυτόν διά να δώσουν το χαμόγελο στα χείλη των παιδιών, που αναζητούν στοργή και αγάπη» (Πάνταινος, σελ. 86, Απρίλιος 2007).

Έτσι όλοι οι Ιεραπόστολοι για να πετύχουν στο Ιεραποστολικό τους έργο, εκτός από την καθοδήγηση του αγίου Πνεύματος, πίσω τους έχουν μια σωρείαν γνωστών κι άγνωστων Ιεραποστόλων από την Ελλάδα και την Κύπρο και από άλλα μέρη του πλανήτη μας που τους στηρίζουν με τις προσευχές τους και την υλική τους στήριξη στο βαθμό που μπορούν, είτε μέσα από τις Αδελφές Ορθόδοξες Εκκλησίες, είτε μέσα Ιεραποστολικούς Συνδέσμους, είτε απευθείας με ευσεβείς πιστούς που έχουν την κλήση του Θεού να συμμετάσχουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στο θεάρεστο έργο της Ιεραποστολής.

Είναι τόσο μεγάλες και ανυπέρβλητες οι δυσκολίες στην Ιεραποστολή που οι άνθρωποι μόνοι τους αδυνατούν να τις αντιμετωπίσουν και να τις ξεπεράσουν. Η Ιεραποστολή φυτρώνει και καρποφορεί γιατί την επιτελεί η Αγία Τριάδα, δηλαδή ο Θεός, ο οποίος όχι μόνο την προστατεύει, αλλά εκλέγει και οδηγεί για το Ιεραποστολικό έργο και τα κατάλληλα πρόσωπα, όπως εσυνέβει στην Παλαιά Διαθήκη με τον Προφήτη Ιωνά και στην Καινή Διαθήκη με τον Απόστολον Παύλο. Έτσι η Ιεραποστολική δράση κατανοείται ως συστατικό στοιχείο της αληθινής ζωής της κάθε τοπικής Εκκλησίας, με την έννοια ότι η κάθε τοπική Εκκλησία αγωνιά και στηρίζει ουσιαστικά το Ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας εκείνης που η μεγαλύτερη της δραστηριότητα αναφέρεται στο ιερό έργο της Ιεραποστολής, όπως συμβαίνει σήμερα με το τεράστιο και πολυσήμαντο Ιεραποστολικό έργο του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στην Αφρικανική Ήπειρον.

Αυτοί οι οποίοι έχουν την ευθύνη της οργανώσεως και της διακονίας της Ιεραποστολής είναι συνήθως οι κληρικοί του Πατριαρχείου μας και μάλιστα ο Μακαριώτατος Πατριάρχης μας κ. Θεόδωρος, τα Μέλη της Ιεράς Συνόδου κι οι υπόλοιποι Αρχιερείς και κληρικοί που διακονούν σε διάφορες περιοχές της Αφρικής, τόσο κληρικοί από την Ελλάδα και την Κύπρο και από άλλες χώρες, όσο και από ιθαγενείς κληρικούς από την Αφρική. Οι κληρικοί αυτοί για να πετύχουν στο ιεραποστολικό τους έργο χρειάζονται εκτός από τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, ειδική προετοιμασία, θεολογική κατάρτιση, πνευματική άσκηση, να έχουν αγιότητα βίου, αυταπάρνηση και βαθειά πίστη στο Θεό. Μεγάλη όμως σημασίας είναι κι η συμμετοχή των λαϊκών πιστών είτε ως λαϊκών κατηχητών, που προετοιμάζονται κατάλληλα με την εκμάθηση τοπικών διαλέκτων και θεολογικής κατάρτισης, είτε με τη συμμετοχή τους ως ιατρών, νοσοκομειακού προσωπικού ή στο οικοδομικό έργο ή στο φιλανθρωπικό έργο ή στο διοικητικό στην πρώτη

γραμμή της Ιεραποστολής.

Η μεγάλη πλειοψηφία των πιστών συμμετάσχουν πάλι στο έργο της Ιεραποστολής με τις προσευχές τους, την ηθική και την υλική τους στήριξη. Συντρέχουν στο έργο της Ιεραποστολής με τις μεταφράσεις λειτουργικών και κατηχητικών κειμένων, συντρέχουν οικονομικώς για την αγορά γης και το κτίσιμο ναών, σχολείων, κλινικών, νοσοκομείων, οικίας των ιθαγενών κληρικών και των λαϊκών κατηχητών, συμβάλουν στα έξοδα βαπτίσεως, εξοπλισμού ναών και σχολείων και κλινικών, στην αγορά μεταφορικών μέσων, κάλυψη εξόδων στο εκδοτικό έργο και συμμετοχή στο βαθμό που είναι δυνατόν στο φιλανθρωπικό έργο που επιτελείται στο χώρο της Ιεραποστολής με την αγορά τροφίμων, ρουχισμού, υποδημάτων και την στήριξη της μορφώσεως άπορων κι ορφανών παιδιών, και φυσικά την στήριξη λειτουργίας Εκκλησιαστικού Σεμιναρίου και Βιβλιοθηκών για την προετοιμασία ιθαγενών κληρικών και λαϊκών κατηχητών.

Σκοπός της Ιεραποστολής είναι η εν Χριστώ σωτηρία όλων των ανθρώπων. Ταυτόχρονα όμως η Ιεραποστολή δεν μπορεί να αδιαφορεί και την συμβολή της στο βαθμό που μπορεί στην αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων των συνανθρώπων μας. Έτσι χωρίς να σταματάει η Ορθόδοξος Ιεραποστολή να δίνει προτεραιότητα στην υπόθεση της εν Χριστώ σωτηρίας ανάλογα με τα μέσα που διαθέτει και την στήριξη που βρίσκει από τους πιστούς προσπαθεί να συμβάλει στο πρόβλημα της φτώχειας, στο πρόβλημα της πείνας, να στηρίξει ορφανά και χήρες, να βοηθήσει άπορους ασθενείς, να δώσει νερό σε εμπερίστατους ανθρώπους, να συμβάλει στην υπόθεση της μορφώσεως απροστάτευτων παιδιών, να στηρίξει και να βοηθήσει γέροντες ηλικιωμένους που είναι εγκαταλελειμμένοι στο έλεος του Θεού, να ευαισθητοποιήσει τους ανθρώπους για τη προστασία του Περιβάλλοντος και να εργασθεί με υπομονή και αγάπη για την ειρήνη του κόσμου, για το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την συνύπαρξη των ανθρώπων μέσα σε πνεύμα αμοιβαίου αλληλοσεβασμού κι αλληλοστηρίξεως και αλληλεγγύης.

ΤΡΟΠΟΙ ΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Το Ορθόδοξο Ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας μας χρειάζεται τη βοήθεια μας, χρειάζεται τις προσευχές μας, χρειάζεται την ηθική μας στήριξη, αλλά και την υλική.

Με τα έξοδα που έχουμε για την αγορά μιας εφημερίδας, ή ενός καφέ ή ενός αναψυκτικού μπορούμε να κάνουμε θαύματα στην Ιεραποστολή και να γίνουμε Ιεραπόστολοι.

Ανάγκες της Ιεραποστολής

*Έξοδα προετοιμασίας Ιθαγενών Κατηχητών για τη διδασκαλία της Ορθόδοξης Πίστης σε εκατοντάδες ιθαγενείς, μικρούς μεγάλους που θέλουν να γίνουν Ορθόδοξοι σε διάφορες μακρινές περιοχές

Έξοδα προετοιμασίας Κατηχητικής ύλης σε τοπικές διαλέκτους και εκδόσεις σχετικών λειτουργικών και θεολογικών φυλλαδίων και βιβλίων

Έξοδα μεταφοράς Κατηχητών σε περιοχές που μας ζητούν να γίνουν Ορθόδοξοι

Έξοδα προετοιμασίας Ιθαγενών κληρικών από τον τοπικό πληθυσμό

Έξοδα Βαπτίσεως (μπορεί κάποιος να γίνεται ανάδοχος με μια ελεύθερη εισφορά κι αν είναι δυνατόν να τον καθοδηγεί πνευματικά στα θέματα της Ορθοδόξου πίστεως μέσω αλληλογραφίας στην αγγλική γλώσσα)

Έξοδα αγοράς γης και κτισίματος μικρού Παρεκκλησίου και Σχολείου στους χώρους που αναπτύσσεται η Ορθόδοξη Ιεραποστολή

Παραχώρηση υποτροφιών σε ορφανά και άπορα παιδιά για να φοιτούν σε σχολείο

Αγορά τροφίμων, φαρμάκων, ρουχισμού και υποδημάτων σε ορφανά και άπορα παιδιά

Στήριξη της προσπάθειας μας για την λειτουργία Ορφανοτροφείου και Εκκλησιαστικού Σεμιναρίου για την προετοιμασία μόνιμων στελεχών της Ιεραποστολής.

Προτάσεις για ενίσχυση της Ορθοδόξου Ιεραποστολής στην Αφρικανική Ήπειρο

Το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, εκτός από τη μαρτυρία του Ευαγγελίου στους λαούς της Αφρικανικής Ηπείρου, δεν μπορεί να παραμείνει αδιάφορο στις κοινωνικές ανάγκες των Αφρικανών, όταν μάλιστα αυτοί οι άνθρωποι υποφέρουν καθημερινά τα πάνδεινα. Ο βίος και το παράδειγμα του μακαριστού Πατριάρχου Αλεξανδρείας Αγίου Ιωάννου του Ελεήμονος δεν αποτελεί μια εξαίρεση αλλά παράδειγμα ιστορικής αναφοράς διά την άλλη ποιμαντική διάσταση της ιστορικής πορείας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας εις το χώρο της φιλανθρωπικής προσφοράς.

Ιδιαίτερα στον αιώνα μας όπου οι λαοί της Αφρικής υποφέρουν από τη μάστιγα της

πείνας, της μεγάλης φτώχειας, των ασθενειών – όπως του έϊτς, του εμπόλα, της μαλάριας, της χολέρας και του τύφου -, της ξηρασίας και της ελλείψεως πόσιμου νερού, την αδυναμία προσφοράς δωρεάν παιδείας και ιατρικής περιθάλψεως, των πολέμων, των προσφύγων, των εκτοπισμένων, των αγνοουμένων, της μεγάλης ανεργείας και του μεγάλου πληθωρισμού. Στο γεωγραφικό χώρο λοιπόν της Αφρικής που έχουμε το μεγαλύτερο ποσοστό θνησιμότητος παιδιών, το φιλανθρωπικό έργο του Πατριαρχείου μας γίνεται ανάγκη επιτακτική.

Όπως τονίζει ο Αλεξανδρινός Προκαθήμενος κ. Θεόδωρος «με την ιεραποστολική μας δράση, που συμμετέχουν άοκνα οι αγαπητοί μου εν Χριστώ αδελφοί Αρχιερείς και ιερείς, Έλληνες και Αφρικανοί, αλλά και πολλοί εθελοντές πιστοί, προσπαθούμε να απαλύνουμε τον ανθρώπινο πόνο και να μεταδώσουμε τη χαρά και το νόημα της Αναστάσεως» (Πάνταινος, σελ. 166, Ιούνιος 2006).

Οι ποιμαντικές δυνατότητες διακονίας και δράσεως του Πατριαρχείου μας προς την κατεύθυνση αυτή εξαρτώνται από εισφορές πιστών από τον χώρο του Ελληνισμού, από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό. Για να μπορέσει το Πατριαρχείο μας να προχωρήσει δυναμικά κι αποτελεσματικά στο έργο της φιλανθρωπικής δράσεως του στην Αφρικανική Ήπειρο χρειάζονται, μεταξύ άλλων να γίνουν τα ακόλουθα:

Χρειάζεται εκ μέρους των Ορθοδόξων Εκκλησιών ο κοινός συντονισμός του Ιεραποστολικού έργου με την διοργάνωσίν Διορθοδόξου Ιεραποστολικού Συνεδρίου και μόνιμης Διορθόδοξης Επιτροπής προς τον σκοπό αυτόν που θα συμβάλει τα μέγιστα διά την σύσφιξιν της πληγωμένης ορατής ενότητας των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών.

Μέσα εις τα ίδια πλαίσια είναι επιτακτικό να οργανωθούν Ιεραποστολικά Συνέδρια των Ιερών Μητροπόλεων και των Επισκοπών του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας εις την Αφρικανική Ήπειρο διά την καταγραφή των προβλημάτων και των προτεραιοτήτων φιλανθρωπικής δράσεως.

Παρόμοια Ιεραποστολικά Συνέδρια επιβάλλεται να γίνουν με τη συμμετοχή του Πατριαρχείου μας και των φορέων εκείνων που ήδη στηρίζουν το Ιεραποστολικό έργο του Πατριαρχείου μας εις την Αφρικανική Ήπειρο διά καλύτερο συντονισμό.

Επιβάλλεται η έκδοση Ιεραποστολικού ενημερωτικού περιοδικού όπου θα καταγράφονται και θα συντονίζονται οι προτεραιότητες φιλανθρωπικής δράσεως στον χώρο της Ιεραποστολής.

Μόνιμη συνεργασία του Πατριαρχείου μας με τα Γραφεία του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως και της Εκκλησίας της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκή

Κοινότητα διά την διοχέτευσιν οικονομικών κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας διά την Αφρική μέσω του Πατριαρχείου μας διά το κτίσιμο σχολείων, κλινικών και ορφανοτροφείων. Μέχρι τώρα τα ποσά αυτά διοχετεύονται μέσω Ρωμαιοκαθολικών, Προτεσταντών και Αγγλικανών.

Η με κάθε τρόπο ενθάρρυνση των Μη Κυβερνητικών Οργανισμών από τον χώρο της Ελλάδος, της Κύπρου κι άλλων Ορθοδόξων Χωρών που στηρίζουν κι ασχολούνται με φιλανθρωπικά προγράμματα στην Αφρική να συνεργάζονται και να προσφέρουν τη βοήθεια τους και τη δράση τους μέσω του Πατριαρχείου μας διά να ενισχύεται η παρουσία της Ορθοδοξίας παντού. Να λαμβάνουν δηλαδή υπόψιν τις προτεραιότητες και τις εισηγήσεις του Πατριαρχείου μας συνεργαζόμενοι με συνέπεια κι υπευθυνότητα προς την κατεύθυνση αυτή. Η συνεργασία αυτή θα αποτελέσει κι εγγύηση για την αξιοποίηση και διαχείριση των σχετικών οικονομικών κονδυλίων βοηθείας για τον συγκεκριμένο σκοπό που εγκρίνονται και προβλέπονται από τους χορηγούς.

Η εκάστοτε οικονομική βοήθεια των Κυβερνήσεων Ελλάδος και Κύπρου προς Αφρικανικές Χώρες διά φιλανθρωπικά έργα να διοχετεύονται μέσω του Πατριαρχείου μας κι όχι μέσω των Κυβερνήσεων. Δυστυχώς, στη δεύτερη περίπτωση τις περισσότερες φορές η βοήθεια αυτή δεν χρησιμοποιείται ποτέ διά τον σκοπό που δίνεται, αλλά διά την πολιτική επιβίωση αυτών που την λαμβάνουν.

Τρόποι στηρίξεως της όλης προσπάθειας του Πατριαρχείου μας διά να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις εκείνες ώστε να έχει την δυνατότητα διά οικονομική αυτάρκεια διά να μπορέσει μακροπρόθεσμα να ανταποκριθεί μ’ επιτυχία εις την φιλανθρωπική του δράση εις τας αχανείς εκτάσεις της Αφρικανικής Ηπείρου με την συμμετοχή Αδελφών Ορθοδόξων Εκκλησιών, Ιεραποστολικών Φορέων, Ιδιωτικών και Κρατικών Φορέων και ατόμων που έχουν ευαισθησία προς την κατεύθυνση αυτήν. Με πρωτοβουλία του Αλεξανδρινού Προκαθημένου κ.κ. Θεοδώρου γίνεται προσπάθεια για τη δημιουργία Ταμείου Κλήρου για να στηρίζονται οικονομικά οι ιθαγενείς κληρικοί μας και γενικά όσοι κληρικοί διακονούν στο Πατριαρχείο μας.

Προσωρινή καθιέρωση μετά από συντονισμένη διαφωτιστική ενημέρωση ετήσιου εράνου των Τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών δι’ άμεση στήριξη του φιλανθρωπικού έργου του Πατριαρχείου μας εις τον χώρο της Ιεραποστολής.

Η στενότερη συνεργασία του Πατριαρχείου μας με τους κατά τόπους Ιεραποστολικούς Συνδέσμους Εξωτερικής Ιεραποστολής κι η συνεργασία των Ιεραποστολικών Συνδέσμων με την τοπική Εκκλησιαστική Αρχή.

Η δημιουργία Τμημάτων Εξωτερικής Ιεραποστολής σε όλες τις Μητροπόλεις και σε όλες τις ενορίες και κοινότητες κι η συνεργασία τους με το Τμήμα Ιεραποστολής του Πατριαρχείου μας. Το μεγαλύτερο μέρος των εισφορών αυτών πρέπει να φτάνουν στο προορισμό τους.

Συγγραφή εγχειριδίου – βιβλίου της Ιστορίας της Ορθοδόξου Ιεραποστολής κι εισαγωγή του ως μαθήματος διδασκαλίας εις τα Σχολεία και τα Ανώτερα Εκπαιδευτήρια των Ορθοδόξων Χωρών.

Οι παραπάνω προτάσεις έχουν ως θεμέλιο την αγιογραφική μαρτυρία του Κυρίου μας «ο πιστεύων εις εμέ τα έργα ά εγώ ποιώ κακείνος ποιήσει» (Ιωάννου 14,12β). Η πίστη μας εις το θείον Πρόσωπο του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού εκφράζεται όταν μιμούμαστε τα έργα Του, τη ζωή Του, το θείο Του παράδειγμα, να αισθανόμαστε τα προβλήματα του κόσμου και των συνανθρώπων μας ως δικά μας προβλήματα και να προσπαθούμε να τα λύσουμε.

Όταν η Εκκλησία μας μας καλεί διά καθημερινές κι αδιάκοπες προσευχές αποβλέπει εις την εν Χριστώ προετοιμασία μας διά να κινούμαστε και να ενεργούμε και να δρούμε προς αυτή την κατεύθυνση. Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός βρισκόταν πάντοτε κοντά στους πονεμένους ανθρώπους, θεράπευε ασθενείς, παρηγορούσε χήρες κι ορφανά κι αδικημένους, έδινε τροφή στους πεινασμένους, φρόντιζε τους φτωχούς, εργαζόταν διά την κοινωνική δικαιοσύνη, δίδασκε τους ανθρώπους χωρίς να ζητά δίδακτρα κι ομιλούσε για την Βασιλεία των Ουρανών ως το επιστέγασμα της εν Χριστώ σωτηρίας που μας πρόσφερε διά της εκούσιας θυσίας Του εις τον Σταυρόν. Αυτή η προοπτική αποτελεί και το περιεχόμενο της Ορθοδόξου Ιεραποστολής της Εκκλησίας μας εις τον σύγχρονο κόσμο.

Ότι έζησαν κι ό,τι έκαναν όλοι οι άγιοι της Εκκλησίας μας που καθημερινά τιμάμε, αποτελούν τα ζωντανά πρότυπα μας, έτσι ώστε να έχουμε κι εμείς βεβαία την ελπίδα της σωτηρίας διά της μετοχής μας εις την βασιλεία των Ουρανών.

Ο Θεός δημιούργησε τα πάντα. Τα πάντα ανήκουν στον Θεόν. Οι άνθρωποι ως διαχειριστές κι εντολοδόχοι της δημιουργίας του Θεού έχουν ιερό καθήκον να κάνουν καλή χρήση της θείας αυτής δωρεάς με πνεύμα δικαιοσύνης κι αγάπης φροντίζοντας να μοιραζόμαστε τα πάντα με τους στερημένους και τους πονεμένους αδελφούς μας. Μόνο έτσι θα περιορίσουμε τον ανθρώπινο πόνο δίνοντας την ελπίδα της ζωής για ένα καλύτερο κόσμο. Ταυτόχρονα όμως, με την συμμετοχή μας εις το Ορθόδοξο Ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας μας εργαζόμαστε προς την κατεύθυνση εκείνη που με την χάριν του Θεού διατηρούμε

ακεραία την ελπίδα μας διά να γευθούμε την θεία κι αιώνια μακαριότητα του Παραδείσου.

Οι τραπεζιτικοί λογαριασμοί μας για όσους θέλουν να βοηθήσουν στην Ιεραποστολική μας διακονία στη Ζιμπάμπουε είναι οι ακόλουθοι

Στην Ελλάδα

Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας, αριθμός Λογαριασμού 146/296079-62 στο όνομα Ιερά Μητρόπολις Ζιμπάμπουε,

IBAN Λογαριασμού GR2801101460000014629607962

Στην Κύπρο

Τράπεζα Κύπρου Greek orthodox Archbishopric of Zimbabwe,

Αριθμός λογαριασμού 357013494296

Συνεργατικό Ταμιευτήριο Λεμεσού ο ίδιος λογαριασμός τώρα στην Ελληνική Τράπεζα στη Κύπρο

Ιερά Μητρόπολις Ζιμπάμπουε

Αριθμός Λογαριασμού 241-12-G42383-01